

**ת"פ 36742/10 - מדינת ישראל נגד ענאן שאהין, ג'ואד
שאהין, פיראש שאהין**

בית משפט השלום בעכו

ת"פ 36742-10-17 מדינת ישראל נ' שאהין(עוצר) וOTH
תיק חיצוני: 443960/2017

בפני כבוד השופטת שושנה פיננסוב-כהן
מדינת ישראל באמצעות שלוחת התביעות בעכו
מאשימה נאשמים נגד
1. ענאן שאהין
2. ג'ואד שאהין
3. פיראש שאהין ע"י ב"כ עווה"ד שלומי שרן

החלטה

1. לפני בקשת הסגנור לפסול עצמי מלבדו בתיק זה.
2. ביום 22.10.17 הוגש נגד שלושת הנאשמים כתוב אישום המחייב להם עבירות פתיעה כלפי ערביין מזוין, איומים, שבוש מהלכי משפט, תקיפה סתם וקשר קשור לעשות פשע, הכל עבירות לפי סעיפים 335(א)(1)+סעיף 29(א), סעיף 192, סעיף 244, סעיף 379+סעיף 29(א) וסעיף 499(א)(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977.
3. טרם הגשת כתוב האישום נעצרו הנאשמים והתנהלו כנגדם הליכי מעצר ימים ולאחר מכן הליכי מעצר עד תום הליכים, כאשר בסופו של דבר שוחררו לתנאי מעצר בית, כל אחד על פי תנאי ובמועדו.
4. במסגרת הליכי המעצר הוגש ביום 19.10.17 בקשה למעצרם של הנאשמים על פי הוראות סעיף 17(ד) לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996, מ"י 17-10-17. הליך זה נשמע בפני.
5. טוען הסגנור כי ההחלטה בתיק המעצר על פי סעיף 17(ד) לא הייתה החלטה "טכנית" אלא בית המשפט נדרש לעיון בתיק החקירה ולהכרעה גם במישור הראית.

עמוד 1

ב"כ המאשימה מצינית כי במרקם בהם דין בית משפט נאשם ונדרש לאחר מכן לדון בכתב אישום אחר כנגד אותו נאשם, אין בית המשפט פוסל עצמו כדרך של שגרה.

6. מע策 ימים על פי הוראות סעיף 17(ד) לחס"פ מע策ים הינו מע策 גישור בין שלבי מע策 הימים, בהם החשוד נגד החשוד עדין בחקירה ותיק החקירה וכן גם חומר הראיות שבו טרם הושלם, לבין הגשת כתב האישום ובקשה מע策 עד תום ההליכים. את השלב הזה מאפיינת העובדה כי היחידה החקירת והיחידה התובעת, מודיעות לבית המשפט באמצעות הצהרת תובע כי החקירה הסתימה וכי תובע מוסמך למצוא כי קמה עילה להגשת כתב אישום כנגד החשוד וכיידיה בקשה למע策 עד תום ההליכים. לפיכך בשלב זה מונח לפני בית המשפט כל חומר החקירה אשר ישמש כראיות לכואורה בשלב הבדיקה למע策 עד תום ההליכים ולאחר מכן כראיות בהליך הפלילי. ככל שלא מתגבשת הסכמה בין הבדיקה למע策 עד תום ההליכים ולאחר מכן כראיות בהליך הפלילי. לעתים נדרש בית המשפט גם לבחון האם ניתן לשחרר לחלופת מע策, גם אם קיימות לכואורה ראיות לכואורה קיימת עילה לבקש מע策 עד תום ההליכים.

נמצא כי בשלב זה בהליכי המיעוט מהווע מעין "צורת כלאים" אשר מאפייננו דומים לשלב הדיון במע策 עד תום ההליכים.

7. בית המשפט נדרש כבר פעמים רבות לשאלת פסולתו של שופט לדון בהליך העיקרי העיקרי, כתב האישום, לאחר שדין בהליכי מע策 שונים של הנאשם.

8. בע"פ 5456/01 קובוסטובסקי מיכאל נ. מדינת ישראל דין כב' הנשיא ברק במרקם בו שופטת בית משפט בבת-ים נמנעה מלפסול עצמה משלמות ראיות בתיק בו הליכי מע策 עד תום ההליכים של הנאשם התנהלו גם הם בפניה. באותה החלטה אזכיר כב' הנשיא ברק את החלטתו בעניין דומה בו נדרשה שופטת הון להליך בבקשת הסגירה והן להליך בו התבקש מע策ו של אותו אדם עד לדין בשאלת הסגירות. כב' השניה ברק מצין את הדמיון בין שני השאלות המתעוררות בשני המקרים ומצטט מתוך דבריו בע"פ 6448/95 לייבקינד נ. מדינת ישראל פד"ז מט(4)-173-.

"הגע בנסיבות שופט נדרש להחליט אם המבוקש הוא בר-הסגרה. לשם כך הוא נדרש לקבוע,...בצד הראייתו - כי יש בחומר הראיות אהייה לאישום'. אין הוא נדרש להעיר את חומר הראיות, אם מהימן הוא אם לאו...עלוי להכריע בשאלת, אם יש בידי התביעה הכללית ראיות אשר יש בהן כדי להצדיק העמדה לדין ובירור אשמתו או חפותו של הנאשם. והנה מסתבר, כי אותו שופט עצמו - בגדיר הлик המע策 - נתן כבר דעתו לחומר הראיות, וקבע כי חומר הראיות מבסס לכואורה אישום נגד המבוקש...במצב דברים זה, נראה הדבר כי הлик הכרזתו של המבוקש כבר-הסגרה לפני אותו שופט נחרץ לכואורה מראש. התחשוה (האובייקטיבית) הינה כי הנintel מוטל עתה על המבוקש להראות כי מazon החלטת המע策 השתנו הדברים באופן שאין חומר ראיות מספיק בעניינו...אכן, שלב המיעוט ושלב ההכרזה כבר-הסגרה הם שלבים שונים. זכותו של אדם...היא כי הם ידונו בנפרד, וכי ההכרעה בשלב האחד לא תכריע את הדיון בשלב השני. הפרדה כזו אינה מתקיימת, מקום

שאותו שופט דין בשני השלבים. השופט כמובן עושה ככל יכולתו לעשות צדק, אך לא נראה שהצדק נעשה."

9. אולם, כב' הנשיא ברק ממשיר (בע"פ 5456/01)ומצין כי אין זו התמונה כולה. לא בכל מקרה בו דין אותו שופט בהליך המעצר פסול הוא מלבדו בתיק העיקרי. כב' הנשיא ברק מצין רשות שאלות שיש לבחון הבאות לישם את הכלל לפיו האם קיים חשש למשוא פנים, כאשר התשובה יכולה לשנות בין מקרה למקרה.

"...כֵּן יְשׁוֹלֶם פַּרְקָן הַזָּמָן שְׁחָלֵף בֵּין הַדִּין בְּבַקְשָׁה לְהַעֲרָכָת המעצר לְדִין בְּהַלֵּין גְּבוּפּוֹ. נִתְּן לְבַחֲנֹן אֶת הַיקָּפָר הָרָאיָה שְׁנַחֲשָׁפּוֹ בְּפָנֵי הַשׁוֹפֶט שְׁדִין בְּהַעֲרָכָת המעצר וְהַקָּשָׁר בֵּין לְבִין הַשְּׁאֲלוֹת הָעוֹבְדָתִיּוֹת וְהַמִּשְׁפְּטִיּוֹת שְׁצְרִיכָת לְהַתְּבָרֵר בְּהַלֵּין גְּבוּפּוֹ. יְשׁוֹלֶם לְבַחֲנֹן אֶת האמירות שהשמע בית המשפט, אם השמע כאלה, במהלך הדין בבקשת הערכת המעצר המעצר. בסופו של חשבון יְשׁוֹלֶם לְבַחֲנֹן אֶת עוֹצָמָת הַקָּשָׁר בֵּין הַלֵּין הַבְּקָשָׁה לְמַעַצָּר לְבֵין הַלֵּין הַפְּלִילִי המרכזי, ולראות האם מדוּבר בעוצמה העולה לכך חשש ממשי למשוא פנים כאמור. "

10. ישום שאלות מוחות אלו ניתן לראות בע"פ 3144/14 פ"חביב נסאר נ. מדינת ישראל בפני כב' הנשיא גרוןיס. באותו מקרה נמנעת מლפסול עצמי משלמו ראיות כתב אישום, למרות שתיק המעצר עד תום ההליכים נשמע בפני. אז כתבתי כי קיימת היתה הסכמה בין הצדדים ולא נדרש לבחינת חומר הראיות שבתיק. עוד צייתי באותה החלטה כי בהתחשב במספר השופטים בבית משפט זה, ובכך שכמעט כל השופטים משתתפים בתורניות מעצרם, קשה לקבוע כלל על פיו כל שופט שדן בהליכי מעצר מנוע מלבדו בהליך העיקרי. כב' הנשיא גרוןיס דחה את העrüור וקבע-

"סבירוני כי שיקולים אלה מובילים למסקנה שלא קם חשש ממשי למשוא פנים במקרה דנן. חלף זמן לא מבוטל בין הדיון בהליך המעצר בחודש ספטמבר אשתקד לבין מועד ההקראה בסוף חודש אפריל. מההחלטה בית המשפט עולה שאך שהיה בפני תיק המעצר עד תום ההליכים, הוא לא בחר את החומר, שכן הווגה הסכמה בין בעלי הדין לעניין זה. המערער לא הינה כל תשתיית עובדתית ביחס להתבטאות מצד בית המשפט במסגרת הלייני המעצר, אשר עשויה ללמד על חשש ממשי למשוא פנים. אף שכאמר, יש לשאוף לכל להימנע משיבוץ שופטים שדנו בהליני המעצר לדין בהליך העיקרי, בנסיבות בהן מספר השופטים אינם גדול וככל השופטים לוקחים חלק בתורניות מעצר בבית המשפט, אין מנוס לעתים מוגנות תיק מסויים לשופט שדן בהליני המעצר (ראו, למשל, ע"פ 3567/00 נתן נ. מדינת ישראל, פיסקה 11 (3.7.2000); מژל, בעמוד 270). "

11. ולענינו. לעניות דעתך ישום של אותם מבחנים ממש על מקרה זה מוביל ל透זאה ההפוכה בה עלי לפסול עצמי מלבדו בתיק זה.

בימים אלו הlfvr אך חדש ימים בין הדיון בשאלת המעצר לבין הדיון המתנהל לפני כן. הלייני המעצר

זכורים לי וכך גם לפחות חלק מן החומר אליו נחשfte. נחשfte לחומר החקירה שבתיק שעה בה כל חומר החקירה גובש. חומר החקירה נבחן על ידי אף הערטה כי חלה התפתחות משמעותית בחקירה.

12. לפיך, הנני פוסלת את עצמי מלדון בתיק זה.

הדיון הקובע לפניי ליום 27.11.17- מבוטל.

המציאות תביא התקין בפני כב' סגן הנשיא השופט זiad סלאח על מנת שיקבע זהות המותב אליו יועבר התקין.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ח, 22 נובמבר 2017, בהעדך
הצדדים.